

בחוורותיך, בזמנך שהמאור היה לו נח
לוֹחֵב בפְּתִילָה.

הבר אחר, על האור היה אז מזמן
שהפתיילה מתקנת, אמר לניגר
אותו האור ויכר את ברוך.
המעורר לניגר הקדוש ברוך הוא
בשיר ותעוזר האהבה.

עד אשר לא יבוא ימי הרעה (שם)
- בזמן שהלבנה מתמעטה
ותשלט הרעה, והימים שלה הם
ימים שאין בהם חוץ. עד אשר
לא תחשך השמש - זה נהר
ה יוצא מעין, שפטותוב (בראשית ט)
וננהר יוצא מעין, שפטותוב בו (איוב
ד) וננהר יחרב ויבש. והאור - זה
האור שברא הקדוש ברוך הוא
ונתעטף בו, והוא ימין. זהו
שפטותוב (איוב) השיב אחר ימין.
ונירתה - הוא קים המתחמלא
מאותו נהר. זהו שפטותוב (איוב יד)
אליו מים מנויים וננהר יחרב
ויבש. והכוכבים - אלו שנים
עشر מצלות הידועים לה. ושבו
העבים - אלו שרי אמות העולם.
אחר הגשם - אחר בכיתן של
מלאכי השתת, שפטותוב מלאכי
שלום מר יביבון.

ביום שיעשו שמרי הבית (קהלת יט)
- אלו שומרי החומות, שפטותוב
(ישעה ס) על חומותיך ירושלים
הפקתך שומרים. והתעוזה אנשי
המלחיל - אלו הם שנים גבורים
סביב לה. ובטלו הטענות - אלו
הם אוילין הקראנוט. כי מעתך -
כנפי הכתובות. וחשכו הראות
בארפות - אלו הם מורה (ענין)
ה' הימה משוטטים בכל הארץ,
והם שבע עניין ה'.

וינרו דלתים בשוק - אלו הם
השערים שבלם נגעלו, זולתי
שעריהם דמעות שלא נגעלו. בשפל
קול הטענה - ספת דוד, שנפללה
ונשפללה לעפר, וקולה שתקה
מושורה פמיד בשיר האהבה -

בחוורותיך, בזמנך שהמאור היה לו נח
בפתיילה.

דבר אחר על האור היה אז מזמן
מתוקנת אמר לניגר אותו האור, וזכור את
בוראיך. התעויר (דף ע"ב) לניגר הקדוש ברוך
הוא בשיר ותעוזר האהבה.

עד אשר לא יבוא ימי הרעה, בזמן שהלבנה
מתמעטה, ותשלוות הרעה, והימים שלה הם
הם ימים שאין בהם חוץ. עד אשר לא תחשך ב-
השמש, זה נהר היוצא מעין, דכתיב (בראשית ב)
ונהר יוצא מעין. דכתיב בו, (איוב יד יא) ונהר
ICHARB ויבש. והאור, זה האור שברא הקדוש
ברוך הוא, ונתעטף בו, והוא ימין. הדא הוא
דכתיב, (איוב ב ג) השיב אחר ימין.

ונירתה, הוא הים המתחמלא מאותו נהר. הדא
הוא דכתיב, (איוב יד יא) אלו מים מנויים
וננהר יחרב ויבש. והכוכבים, אלו שנים עשר
מצולות הידועים לה. ושבו העבים, אלו שרי
אמות העולם. אחר הגשם, אחר בכיתן של
מלאכי השתת. דכתיב, (ישעה לג ג) מלאכי שלום
מר יביבון.

ביום שיעשו שמרי הבית, אלו שומרי החומות.
דכתיב (שם סב ו) על חומותיך ירושלים
הפקתך שומרים. והתעוזה אנשי המלחיל, אלו
הם שנים גבורים סביב לה. ובטלו הטענות,
אליו הם אוילין הקראנוט. כי מעתך פנפי
החוויות. וחשכו הראות בארכות, אלו הם מורה
ענין ה' המשוטטות בכל הארץ, והם שבעה
ענין ה'.

וינרו דלתים בשוק, אלו הם השערים שכולם
ngeulo, זולתי שעריהם דמעות שלא נגעלו.
בשפלה קול הטענה, ספת דוד, שנפללה
ונשפללה לעפר, וקולה שתקה
מושורה פמיד בשיר האהבה.